

Контрольний диктант
з української мови (вступ до 7-го класу)
учня (учениці) 6-го класу

ЗОШ № _____ (або Чернівецької гімназії № _____
або Чернівецького ліцею № _____)

ППП

МОВА

Із чим порівняти невичерпну кількість слів у мові? Одні з них помирають, але народжується безліч інших. Краще не скажеш, як сказано в мудромu східному афоризмі: «Якби море було чорнилом, то швидше висохло б море, ніж слова».

Скільки ж слів у сучасній українській мові? Задумливо не морщіть чола і заспокойтесь. На це питання не відповість ніхто: ні сивий академік, ні найталановитіший мовознавець, ні учитель, ні учень. Ніхто! Адже мова формується протягом віків. Кожне покоління збагачувало її і передавало цей неоціненний скарб нащадкам. Хіба можна порахувати всі слова сучасної української мови. Це загальновживані слова літературної мови, терміни різних наук, професіоналізми, діалектні та застарілі слова.

(102 слів)

(І. Вихованець)

ПРИРОДИ РІДНОЇ БАГАТСТВО І КРАСА

На Десні і в лугах починається ранок, а в небі гріється день. В небі вже насяялись жайворонки. А попід ними, наче змагаючись між собою, в синьо-золотистому сяйві чорними стрілами миготять ластівки.

Лисиця виглянула з нори, помружила малинові від сонця очі, розсунула мордочкою звіробій, подумала, помріяла, жовтенько залягла.

Лисиця жила в старому деснянському березі під старою дикою грушкою. І кращого місця для неї не було: від лівого ока на горбі темніє ліс, від правого ока тече правдива Десна. Перед норою внизу лежить озерце з чайними гніздами в рогозі. А далі, скільки біліє чайне крило, туманіють деснянські луки, з мишами і жуками, жабами та вужами.

(103 сл.) (За М. Вінграновським)

ЗВИЧАЇ НАШОГО НАРОДУ

В усіх народів світу існує таке повір'я. Той, хто забуває звичаї своїх батьків, карається людьми і Богом. Він блукає по світові, як блудний син. Він ніде не може знайти собі притулку та пристановища. Бо він загублений для свого народу.

У нашого українського народу також є повір'я. Від батьків, які не дотримуються звичаїв, родяться діти, що стають вовкулаками.

Вовкулака — завжди похмурий, завжди чимось незадоволений чоловік. В день Святого Юра він перекидається вовком. Бігає разом з іншими звірами по лісі. А в день зимового Миколи він знову перекидається чоловіком. Вовкулака, будучи в людській постаті, до церкви не ходить, з людьми не вітається і звичаїв людських не знає.

(110 сл.) (О. Воронай)